

Klimakunnskapsløshet i valgtider

Ole Henrik Ellestad *

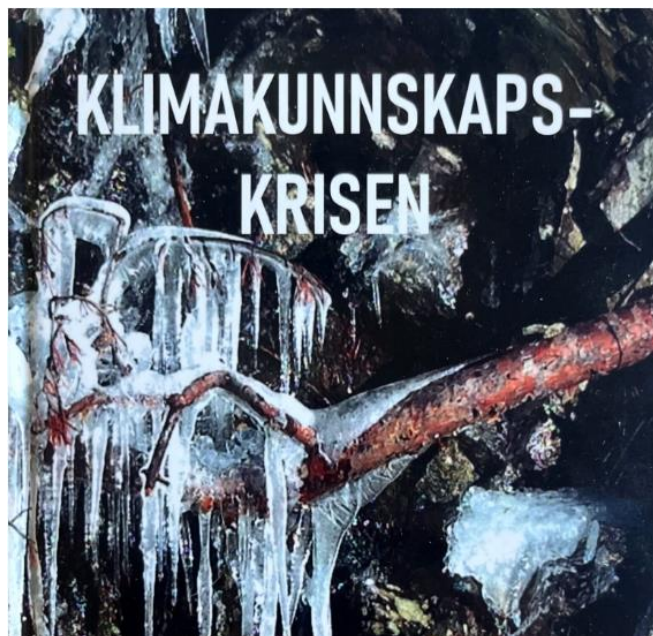
Det finnes ingen klimakrise, det sier FNs klimapanel IPCC. Det er kanskje overraskende. FNs klimapanel, som skal være verdens ekspertise, bruker ikke ordet klimakrise, og krisebetingelsene er heller ikke definert. Men FNs generalsekretær Gutteres, politikeren på toppen av pyramidene, skremmer hele tiden om «het klode», «kode rød», «få år til uopprettelig skade» osv. Han ønsker jo at folk skal bli redde og akseptere og finansiere de systemer og politiske mål han representerer.

Observasjoner og registrering av klimadata over tid viser at klimaendringene er relativt små og gunstige for kloden og menneskene.

Skyvariasjoner er klodens termostat.

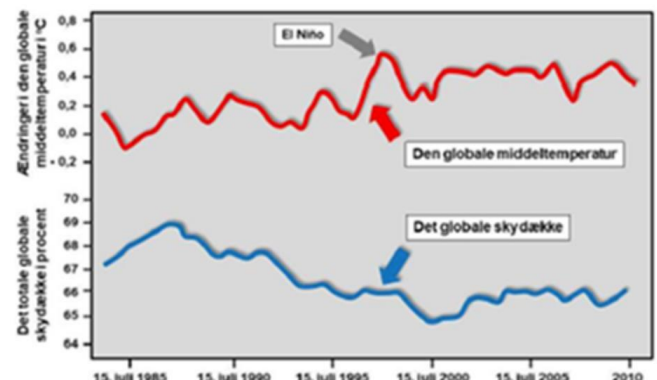
Kunnskapsløshet om klima

Klimarealistene arrangerte nylig en konferanse med tittelen «Klimakunnskapskrisen» – en særdeles dekkende betegnelse. En av foredragsholderne var John F. Clauser, Nobelprisvinner i fysikk 2022 innen kvantemekanikk. Det er innlysende at han har «øredøvende» kunnskap om det kvantemekaniske grunnlaget om hvordan CO₂ absorberer og emitterer stråling og IPCC sine benyttede strålingsmodeller som legges til grunn for beregning av drivhuseffekten.

Flere hundre publikasjoner basert på teori, eksperimenter, observasjoner og modellberegninger både blant IPCC sympatisører og kritikere viser at CO₂ er en svak drivhusgass der økning har en svært begrenset direkte effekt på kloden. Om det er noen konsensus så er dette et av hovedpoengene. Men IPCC legger til grunn at den beskjedne effekt fra endring i CO₂ skal forårsake betydelige forsterkningseffekter i naturen, spesielt mer vanddamp. Disse børses videre opp av en del fagfolk, FN, medier, politikere, NGOer, Greta Tunberg og sympatisører langt over det som observeres.

Derfor fokuserer Clauser på effekten fra endringer i skydekke som han hevder er klodens termostat, opp til 10 ganger kraftigere enn direkte effekter fra endringer i drivhusgasser. Figuren under viser en klar sammenheng mellom temperatur i rødt og endringer i skydekke (blått) fra oppvarmingsperioden 1984 – 2000 og den videre pausen til 2015. Mønsteret følges også i de etterfølgende år.

Vitenskapelige prinsipper er satt ut av spill

Også annen sentral informasjon utelates inklusive en rekke sentrale observasjoner for å bedømme effekten og konsekvens av klimaendringer. I stedet baseres informasjonen på beregningsmodeller som ikke holder mål. Nedenfor omtales noen hovedfaktorer.

Den vitenskapelige gullstandarden er satt ut av spill. Omtalt av vitenskapfilosofen Karl Popper og Nobelprisvinneren i fysikk, Richard Feynman, går den i korthet ut på at teori og hypoteser må bekreftes av observasjoner og eksperimenter — hvis ikke er de gale. Dette prinsipp skulle ligge til grunn for å sortere ut meningsforskjeller mellom ulike forskningssyn innen klima. I stedet er IPCCs hypoteser blitt fasiten basert på modellberegninger (som ikke stemmer med observasjoner). Alternative syn elimineres ved hersketeknikker inklusive taushet.

Derved har de definert en ny standard for klimavitenskapen – karbonstandarden. Et typisk eksempel er de omfattende rapportene fra 'Nongovernmental International Panel on Climate Change' (NIPCC), flere tusen sider med fagfelleverderte vitenskapelige publikasjoner fra flere tusen forskere anerkjente i sitt fagfelt som er ekskludert fra debatten.

Observerte fakta

Her er en del fakta som bare er registrert i offentlige databaser og som forteller den egentlige sannheten om klimavariasjoner.

Det er ingen klimakrise:

FNs klimapanel, som skal være verdens ekspertise, bruker ikke ordet, og krisebetingelsene er heller ikke definert. Men FNs generalsekretær Guterres, politikeren på toppen av pyramiden, skremmer hele tiden om «het klode», «kode rød», «få år til uopprettelig skade» osv. Han ønsker jo at folk skal bli redde og akseptere og finansiere de systemer og politiske mål han representerer.

80 % av temperaturstigningen skjer om natten og i kalde perioder. Det gir ingen het klode, men gunstigere vekst-vilkår og -sesonger. Fjerntliggende områder har lavere temperaturøkning, [så byoppvarming \(UHI\) har betydelig bidrag, likeså periodiske, naturlige variasjoner.](#)

Grønnere klode og rekordavlinger registreres med satellittmålinger siste 45 år (15-20 %) bl.a. i [Sahel og andre ørkenrandsoner.](#)

Dette henger sammen med at økt CO₂ styrker planteveksten (fotosyntese, stimulert også av høyere

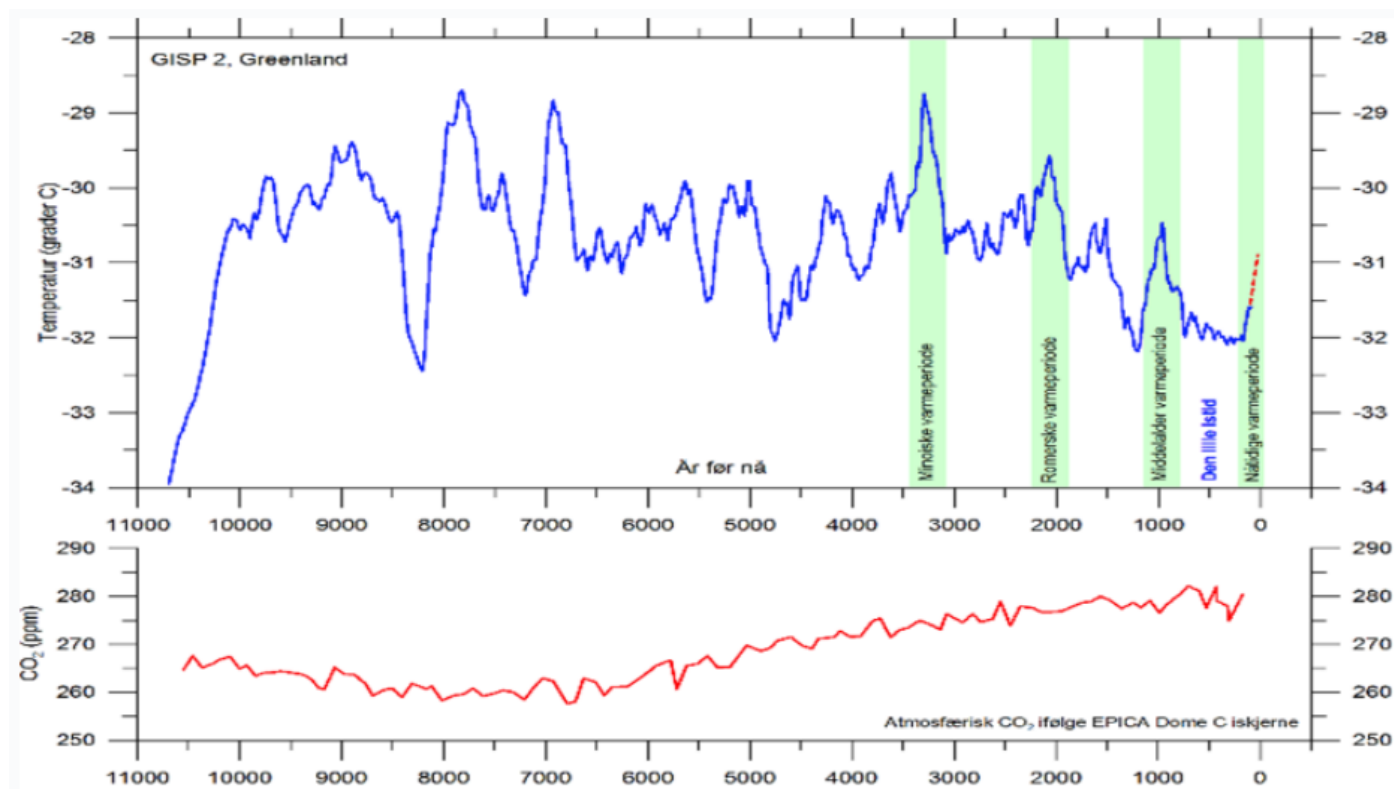
temperatur), reduserer vannbehovet (færre spalteåpninger/stomata) og øker resistens for saltholdig jordsmonn og sykdommer. FNs FAO registrerer også rekordavlinger på de viktige matvarer.

Norsk skog tar opp 45 % av våre utslipp. Tas andre vekster og forhold med hevder eksperter at Norge er i rimelig god CO₂-balanse. De nylig lovpålagte utslippskutt på 75 % er derfor en overreaksjon. Norske politikere vil ikke at Norge skal inkludere skog i regnskapet iht. EUs egen praksis.

Ingen økte ekstremeffekter i Norge (Meteorologisk institutts statistikk fra 1994) eller globalt ifølge IPCCs faglige rapportdelar basert på registreringer/offentlige databaser over tid (orkaner, flommer, tørke, klimadødsfall, over 2/3 dør av kulde, skader fra skogbranner osv). Alarmomtalene skyldes en snedig regi i IPCC-rapporter der fagfolk er pålagt å beskrive effekter av et konstruert, dramatisk, urealistisk og sterkt kritisert utslippssenario (RCP8.5, som folk ikke forstår) som gir økte, men urealistiske effekter. Supplert med modellberegninger (attribusjon/tilbakeføring) som beviselig har feilaktig metodikk (som fagmiljøene ikke vil endre/utvikle) øker alarmene, mens observasjoner/data viser at en rekke forhold har bedret seg dramatisk.

Sola styrer klima

Blant fagfolk er det velkjent at det har foregått en generell oppvarming av solsystemets planeter og måner i varmeperioden, ett av solas 'Grand Maximum'. Mars er 0.5 C varmere ifølge NASA. IPCC med svak representasjon av soleksperter i panelene, underslår disse fakta og hevder at sola har liten betydning (alt skyldes CO₂). De nedvurderer

betydningen av solas variasjon i utstråling, og ser bort fra at sola i tillegg har øvrige viktige variasjoner i strålingsspekteret mellom UV og infrarødt og [endrer magnetfeltet og derved påvirker jordrotasjonen og derigjennom havstrømmer og andre forhold](#). Variasjonene skjer periodisk og kan knyttes til endrede «tyngdekrefter» mellom sol og planeter, spesielt de store som Jupiter, Saturn, Uranus og Neptun.

Effekten av disse kan observeres i Grønlands iskjerner gjennom mellomistiden Holocen som vist på figuren. Den viser den anerkjente temperaturutviklingen på Grønland gjennom 11 000 år fremkommet ved iskjerneboringer (GISP 2). Variasjonen er på 2-3 C. Spesielt interessant er de siste 4000 år med en generell temperaturnedgang avbrutt av varmeperioder hvert ca. tusende år sammenfallende med de kjente varmeperioder som Bronsealder, Romertid og Middelalderen. En videreføring av mønsteret vil sammenfalle med moderne tids varmeperiode og nok et «Solar Grand Maximum» slik også [beregninger av solsystemet viser](#).

Endringene i CO₂ (iskjernemålinger) er små og varierer motsatt av temperatur. Varmeperiodene gir seg utslag også i Norges isbreer som var helt fraværende for 4 000-8 000 år siden da landet var 4-5 grader C varmere og furuskogen dominerte høyfjellsviddene. Ingen klimakrise, varmeperiodene var tvert imot sterkt utviklende for datidens samfunn direkte avhengig av hva naturen bød på med få muligheter for teknologiske tiltak. Ingen klimakrise da heller med et 4 grader C varmere hav utenfor Norge.

Konklusjon

Kloden vil bli et bedre sted for fattig og rik innen temperaturøkning på 2 grader C konkluderte professor Richard Tol, ekspert på klima og miljøstrategi. CO₂ har liten direkte effekt og følgeeffekt. Skyvariasjoner, som er svakt forstått i IPCCs modeller, synes å være klodens viktige termostat.